

IOANNIS FABRICII MONTA- NI POEMATA.

Sylvarum liber vnus.

De consulibus Tigurinis lib. primus.

De Vwilhelmo Thellio Elegia.

CVM EPITHALAMIO IO-
annis Alti Francobergensis.

TIGVRI APVD GESNEROS
fratres.

IO ANNIS FABRICII

Dum procul huc illuc missa tabella venit:
 Tu iuga nubiferæ superas ventosa Pyrenes,
 Aut Rhodani celeres remige findis aquas.
 Quæ te cunq; tamen regio tenet, inuida nobis,
 Cum per arata meo pollice scripta legis.
 Siste gradum: dictaq; mihi precor ante salute,
 Post reliquam dextro numine carpe viam.

RENATO BIRAGO.

Floribus innatum Boreas detraxit honorem,
 Nullaq; per viduos herba virescit agros.
 Hunc tamen effictum Venere aspirante hyacinthum.
 Accipe, quem nobis culta Napæa dedit.
 Suave rubet penitus, minio fucatus hybero:
 Et charites modo non reddit odore tuas.

Ad eundem

Antra cauernosi super impendentia Pindi,
 Atq; Aganippeos linque Renate lacus.
 Ad phœbi laurum citharam suspende bicornem:
 Est operæ Musis satq; superq; datum.
 Nunc tempus sacrum, multoq; seuerius instat:
 Non facit ad quosuis tibia lata dies.

THEODORI COLLINI DE ITI-
 nere ad montem Vtliacum, scripsit hæc
 admodû adolescens anno 1551.

Nox erat, & curis animalia cuncta solutis,
 Carpebant somni munera palliduli.
 Solus ego longas vigilando demoror horas:

Mecum

Mecum sollicita talia mente querens.

Certum est Vtliacos montes ascendere, certum est.

Vtliacas prima visere luce deas.

Ergo Aurora veni, pulcherrima sola dearum,

Titoni croceum linque cubile dea.

Tu nitidi genitrix es sola benigna diei,

Atq; color nullis te sine rebus adest.

Te sine nulla artes, pulchraeq; bonaq; coluntur,

Vnica Musarum es tu socia atq; comes.

Ite soporifera procul hinc, procul ite tenebrae,

Luciferum roseis tu dea profer equis.

Dum queror hac, inuecta nouis dea lutea bigis,

Purpuream nitido lumine spargit humum.

Corripio è stratis cito corpus, & induo vestes,

Atq; Deum precibus rite saluto pijs.

Est domus illustris Tiguri, tua Limage iuxta,

Littora, vestales incoluere prius.

Nunc sacris studijs vsu meliore dicata

Hospitio Musas, Fabriciumq; fouet.

Hanc peto, quo socy simul ac conuenimus omnes,

Protinus Vtliacas pergimus ire vias.

Penè sed ut ventum est ad summa cacumina montis,

Fons ubi perspicuis limpidus exit aquis:

Constitimus, Nymphas illic veneramur agrestes,

Agrestes Nymphas nam locus ille tenet.

Frigora dant rami, flores, muscumq; virentem

Præbet humus, fons & dulcis abundat aqua

Progredimur, vires herbarum, & nomina monstrat

Fabricius (nostra dux erat ille via)
 Omnia miramur taciti, tum pectore ab imo
 Ex nobis aliquis talia voce refert:
 Sit tibi laus aeternae Deus, pulcherrima mundi
 Machina, mirandum te arguit esse Deum.
 Venimus interea celsa ad fastigia montis,
 Cuncta ubi prospectu liberiore patent.
 En Tigurum iacet hic (patria ô charissima salve,
 Sospitet aeternum teq; tuosq; Deus)
 Hac in parte situm est Tugium, & praecleara Lucerna,
 Illic in gelida Suintia valle latet.
 Hi sunt Snellesii colles, ubi candida villa
 Eminent, & latè vinea culta viret.
 Postquam spectatum satis est, sua membra sodales
 Exercent varijs lusibus, atq; iocis.
 Quid memorem lusus, gaudet quibus ipsa iuuenta?
 Dum nondum malas aspera barba tegit.
 Tempus erat, cum Sol medium conscendit Olympum,
 Cum sibi frondator prandia grata parat.
 Illo Fabritij coniunx quoq; tempore nobis
 Arbore sub patula fercula grata parat.
 Est lapis Veliaci supremo in culmine montis
 Impositus, Musis mensa, vel ara bonis,
 Huc epulis positus, fruimur potuq; ciboq;
 Delicijs fruimur millibus, atq; iocis.
 Postquam exempta fames, sitis atq; extincta bibendi,
 Atq; patri summo gratia dicta fuit.
 Ecce simul pueros inuasit feruidus ardor,

Ludendi

Ludendi alternis rustica verba modis.

Decerpunt varios flores, & fronde virenti

Fagina quisq; suoserta parat capiti.

Incedunt, veluti magno spectanda theatro

Fabula sit, medio seu peragenda foro.

Tyire tu patula: primum puer incipit vnus,

O Melibæ Deus: tum puer alter ait.

Dic mihi Damata: post hæc puer incipit vnus,

Non verum Aegonis: tum puer alter ait,

Quo te Mari pedes, quo te: puer incipit vnus,

O Lycida viui, tum puer alter ait

Et quos præterea docuit diuina Maronis

Versus ruricolos dicere Musa viros.

Mox ego progredior, velatus tempora ramis,

Ceu sacer ipse Maro talia deinde loquor:

Extremum hunc Arethusa mihi concede laborem:

Carmina sunt Gallo pauca canenda meo.

Quæ nemora, aut qui vos saltus habuere puellæ?

Cum miser indigno Gallus amore perit.

Cætera subiungo, quæ subiungenda fuerunt,

Postremo nostros sic ego claudio iocos.

Hæc sat erit socy vestrum cecinisse sodalem,

Ite domum: Vesper iam venit, ite domum.

Applaudunt socy, processit Vesper Olympo,

Protinus & nobis cæna parata fuit.

Inde domum tecum petimus, Tigurumq; Fabrici,

Optarem tales te duce sæpè vias.